

Tomasz Pudłocki, *Złotnicki Eugeniusz Marian (1876–1940)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyszan, pod red. Anny Siciak – na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej;

zob. także Tomasz Pudłocki, *Złotnicki Eugeniusz Marian (1876–1940)* [w:] *Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej*, pod red. Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011 s. 483-484

Złotnicki Eugeniusz Marian (1876–1940), nauczyciel, dyrektor szkoły, animator kultury.

Ur. 2 II 1876 r. w Biłce Szlacheckiej, pow. lwowski, jako syn Jana i Teresy z domu Łacna. Po ukończeniu dwóch klas gimnazjum we Lwowie, we wrześniu 1895 r. przeniósł się do c.k. Seminarium Nauczycielskiego Męskiego w Samborze, gdzie zdał tzw. maturę seminaryjną 20 VI 1898 r. Z dn. 13 VII 1898 Rada Szkolna Okręgowa w Przemyślu mianowała go tymczasowym nauczycielem młodszym dla klasy nadetatowej przy 4-klasowej szkole pospolitej połączonej ze szkołą wydziałową męską im. św. Stanisława Kostki w Przemyślu. Stale pogłębiał swoje kwalifikacje: w 1900 r. uczestniczył w sześciotygodniowym kursie gimnastyki we Lwowie i zdał tam egzamin państwowy z gimnastyki 28 VIII 1900, a trzy dni później uzyskał kwalifikacje do pracy nauczyciela gimnastyki w gimnazjach i seminariach nauczycielskich. 22 II 1901 r. zdał w Przemyślu egzamin na nauczyciela szkół ludowych. 21–27 V 1902 r. uczestniczył w kursie gimnastycznym w Zagrzebiu, a w 1912 r. – we Lwowie. Umożliwiło mu to awanse zawodowe. Z dn. 1 VIII 1902 r. został stałym nauczycielskim 4-kl. szkoły ludowej im św. Jana Kantego, 1 XII 1903 r. został

przeniesiony do 4-klasowej szkoły ludowej im. S. Konarskiego. Co więcej, 5 X 1912 został wybrany na reprezentanta zawodu nauczycielskiego w Radzie Szkolnej Okręgowej w Przemyślu.

W Przemyślu był członkiem i naczelnikiem (w latach 1908–1914, 1921–1925) TG „Sokół” (odpowiadał za szkolenie fizyczne, prowadził ćwiczenia podczas zjazdów oraz pochody w mieście, podczas wszystkich ważnych uroczystości w tym czasie; kierował popisami ćwiczebnymi przemyslan m.in. w 1924 r. w Wilnie, a w 1925 r. w Warszawie podczas zlotów sokolich). W 1911 r. był inicjatorem powołanie pierwszej legalnej drużyny harcerskiej w Przemyślu. Od 1913 r. członek Rady Szkolnej Okręgowej w Przemyślu, w okresie dwudziestolecia – członek Komisji Kwalifikacyjnej dla Nauczycieli Szkół Powszechnych dla Wychowawczyń Ochronek. Długoletni członek, a w latach 1928–1939 prezes Związku Nauczycielstwa Polskiego w Przemyślu. W 1931 r. został prezesem Polskiego Tow. Śpiewaczego „Echo” oraz wiceprezesem I Koła TSL im. A. Asnyka. Należał także do TPN.

Z chwilą wybuchu wojny, 1 VIII 1914 r. został powołany do wojska austriackiego i oddelegowany do służby w Twierdzy Przemyśl. Wraz z kapitulacją Twierdzy 22 III 1915 r. Złotnicki dostał się do niewoli. Przez szereg lat przebywał w Taszkencie, ucząc w kilku szkołach.

Po powrocie z niewoli do Przemyśla, z dn. 1 XI 1921 r. podjął na nowo pracę w szkole im. S. Konarskiego. Jej kierownikiem był w latach 1928–1937. Dodatkowo był też kierownikiem III szkoły zawodowo-dokształcającej. Funkcję kierownika

szkoły im. Konarskiego sprawował do 1937 r., czyli do przejścia na emeryturę. Od r. szk. 1926/1927 był członkiem Komisji Kwalifikacyjnej dla Nauczycieli Szkół Powszechnych dla Wychowawczyń Ochronek. W latach 1928–1939 radny miejski. Członek BBWR.

W październiku 1939 r. aresztowany przez NKWD. Po wypuszczeniu poważnie zachorował. Zmarł 21 VIII 1940 r. w Zakładzie dla Obłąkanych w lwowskim Kulparkowie. Z małżeństwa z Filipiną z domu Wikarczuk (ur. 29 IV 1880 r. w Łańcucie), którą poślubił 31 I 1899 r. w Samborze, doczekał się czterech córek: Eugenii Kwaśnickiej (ur. 12 XII 1899 r., nauczycielki), Heleny Ptacek (ur. 18 VIII 1902 r.), Marii Rubinkowskiej (ur. 19 IX 1907 r., nauczycielki) oraz Kazimiery (ur. 15 VII 1911 r. – późniejszej gwiazdy Fredreum i śpiewaczki Filharmonii Warszawskiej).

Źródła: informacje od rodziny; sprawozdania TG „Sokół” w Przemyślu.